

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.I.1471/2025/17.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Domonyai Alexa, a tanács elnöke
Dr. Gunyecz Zoltán, előadó bíró
Dr. Gimesi Ágnes, bíró
Dr. Schmidt Péter, bíró
Dr. Tuba István Krisztián, bíró

Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2026. március 24.
Az ügy tárgya: embercsempészség büntette és más bűncselekmények
Terheltek: terhelt6 és társai (terhelt5 II. rendű, Terhelt1 IX. rendű, Terhelt2 X. rendű, Terhelt3 XVI. rendű, Terhelt4 XVII. rendű terheltek)

Elsőfok: Szegedi Járásbíróság, 11.B.761/2017/377., ítélet, tárgyalás, 2021. június 17.
Másodfok: Szegedi Törvényszék, 5.Bf.111/2022/140., ítélet, nyilvános ülés, 2023. április 4.

Az indítvány előterjesztője: terhelt5 II. rendű terhelt védője, Terhelt1 IX. rendű terhelt védője, Terhelt2 X. rendű terhelt védője, Terhelt3 XVI. rendű terhelt védője, Terhelt4 XVII. rendű terhelt védője
Az indítvány iránya: a terheltek javára

Rendelkező rész

A Kúria az embercsempészség büntette és más bűncselekmények miatt terhelt6 és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben terhelt5 II. rendű terhelt védője, Terhelt1 IX. rendű terhelt

védője, Terhelt2 X. rendű terhelt védője, Terhelt3 XVI. terhelt védője és Terhelt4 XVII. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványokat elbírálv a Szegedi Járásbíróság 11.B.761/2017/377. számú és a Szegedi Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bf.111/2022/140. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye. Ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. A Szegedi Járásbíróság a 2021. június 17. napján kihirdetett 11.B.761/2017/377. számú ítéletével

- terhelt5 II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészs bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés d) pont], valamint 13 rendbeli, társtettesként elkövetett csalás bűntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés b) pont]. Ezért őt – halmazati büntetésül, mint bűnszervezetben elkövetőt – 9 év fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 9 közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról és vele szemben a rendszám1 forgalmi rendszámú BMW típusú gépjárműre és 314.570 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el;

- Terhelt1 IX. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés d) pont]. Ezért őt – mint bűnszervezetben elkövetőt – 6 év 6 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 7 közügyektől eltiltásra ítélte. A IX. rendű terhelttel szemben elrendelte a Szegedi Járásbíróság 11.B.3034/2009/53. számú ítéletével kiszabott 2 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés végrehajtását. Vele szemben 216.237 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el;

- Terhelt2 X. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés d) pont]. Ezért őt – mint bűnszervezetben elkövetőt – 6 év 6 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 7 közügyektől eltiltásra ítélte. A X. rendű terhelttel szemben elrendelte a Szegedi Járásbíróság 11.B.3034/2009/53. számú ítéletével kiszabott 2 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés végrehajtását. Vele szemben 2.315.488 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el;

- Terhelt3 XVI. terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés d) pont]. Ezért őt – mint bűnszervezetben elkövetőt – 3 év fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 3 közügyektől eltiltásra ítélte.

- Terhelt4 XVII. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés d) pont], ezért őt – mint bűnszervezetben elkövetőt – 4 év fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 4 közügyektől eltiltásra ítélte;

megállapította, hogy a II., IX., X., XVI. és XVII. rendű terheltek nem bocsáthatók feltételes szabadságra, továbbá rendelkezett a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről is.

[2] A kétirányú fellebbezések folytán eljáró Szegedi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. április 4. napján kihirdetett 5.Bf.111/2022/140. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és

- terhelt5 II. rendű terhelt terhére megállapított 13 rendbeli társtettesként elkövetett csalás büntetett [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés b) pont], 13 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás büntetnének [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (3) bekezdés b) pont] minősítette, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás időtartamát egyaránt 7 évre enyhítette;

- a Terhelt1 IX. rendű terhelttel és Terhelt2 X. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát egyaránt 4 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 5 évre enyhítette, és mindkettejük esetén mellőzte a Szegedi Járásbíróság 11.B.3034/2009/53. számú ítéletével kiszabott 2 év börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelését. Terhelt2 X. rendű terhelttel szemben a vagyonek kobzást 2.185.488 forint erejéig rendelte el;

- a Terhelt3 XVI. terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 1 év 6 hónapra enyhítette és börtönben rendelte végrehajtani, a közügyektől eltiltás tartamát 2 évre enyhítette,

- a Terhelt4 XVII. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 2 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 3 évre enyhítette, továbbá korrigálta a beszámítással, a lefoglalt dolgokkal és a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezéseket.

[3] **II.** (A bíróság jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozatával szemben terhelt5 II. rendű terhelt védője, Terhelt1 IX. rendű terhelt védője, Terhelt2 X. rendű terhelt védője, Terhelt3 XVI. terhelt védője, Terhelt4 XVII. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

[4] A IX. és a X. rendű terheltek védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány alapján a Kúria az előtte Bfv.I.84/2024. számon indult eljárást a 4. sorszámú végzésével felfüggesztette, a felfüggesztést követően az eljárás Bfv.I.1471/2025. számon folyt tovább. A XVI. és XVII. rendű terheltek védői által előterjesztett felülvizsgálati indítványok alapján a Kúria az előtte Bfv.I.1432/2023. számon indult eljárást a 6. sorszámú végzésével felfüggesztette, a felfüggesztést követően az eljárás Bfv.I.1472/2025. számon folyt tovább. A II. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány alapján a Kúria az előtte Bfv.I.1452/2023. számon indult eljárást a 4. sorszámú végzésével felfüggesztette, a felfüggesztést követően az eljárás Bfv.I.1473/2025. számon folyt tovább.

[5] A Kúria a 2026. február 19. napján meghozott Bfv.I.1472/2025/2. és Bfv.I.1473/2025/2. számú végzéseivel a Bfv.I.1472/2025. és a Bfv.I.1473/2025. számú eljárásokat a Bfv.I.1471/2025. számú ügghöz egyesítette, így az öt felülvizsgálati indítványt a Kúria egy eljárásban bírálta el.

[6] 1. A II. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványát a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjára figyelemmel a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 649. § (2) bekezdés d) pontjára, valamint a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára, valamint – indítványa tartalma szerint – a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapította.

[7] Álláspontja szerint az irányadó tényállás egyes pontjaihoz kapcsolódó indokolás teljes mértékben ellentétes az ítélet rendelkező részével, mivel az eljáró bíróságok nem fejtették ki, mi indokolná a bünszervezeti elkövetés megállapítását, az embercsempészség

büntették megállapíthatóságát és azt, hogy védenca mely magatartása valósította volna meg a terhére rótt, bűnsegédként elkövetett csalás bűncselekményét.

[8] Előadta, hogy a bűnszervezetben történt elkövetés nem állapítható meg, figyelemmel arra, hogy az alkalmazott elkövetéskori szabályozás szerint megkívánt hosszabb időre szervezettség és az összehangolt működés sem valósult meg. Kifejtette, hogy az irányadó tényállás szerint az I. és II. rendű terheltek sokszor egymástól elkülönülten, sőt egymással konkurálva, egymás „üzletét” rontva, egymást kijátszva tevékenykedtek, ennek eredményeképp a legalább 3 fős, egységes csoport megléte szóba sem jöhetett. Sérelmezte, hogy a jogerős ítélet indokolása arra sem adott választ, hogy a csoport tevékenysége hosszabb időre szerveződött volna. Azon tény, hogy a terheltek tevékenysége kifejezetten szervezetlen, spontán, eseti jellegű volt, szintén kizárja a bűnszervezet létét. Rámutatott, hogy a szokásostól eltérő jelentésű szavak használata önmagában nem igazolja a konspiratív és az összehangolt működést, a telefonok cseréje pedig az ilyen jellegű cselekmények lebonyolításához nélkülözhetetlen. Legfeljebb a társtettesi, esetleg a bűnszövetségben történő elkövetést tartotta megállapíthatónak, ahol az I. és a II. rendű terheltek egymástól független tevékenysége időként segítségére volt a másoknak. A rendelkező résszel ellentétesnek és a bűnszervezet alátámasztására alkalmatlannak tartotta az elsőfokú bíróság ítéletének azon megállapítását, amely szerint a II. rendű és a III. rendű terheltek kezdetben nem tudtak a szerb megbízókkal közvetlen kapcsolatot létesíteni, mert az I. rendű terheltek nem tudták megkerülni.

[9] Kiemelte, hogy egyetlen tényállási pont esetében sem vált ismertté a szerb megbízók személye, amelyből következően védenca tudata nem foghatta át, hogy a szerb megbízók hányan, milyen formában és hogyan – csoportban vagy egyénileg – tevékenykednek. Sérelmezte annak megállapítását is, hogy védenca a cselekmények során szervező, vezető szerepet töltött volna be. Kifogásolta, hogy a jogerős ítélet indokolása értelmében az embercsempészség az egyes tényállási pontokban részletezett módon csak bűnszervezetben lenne elkövethető, jóllehet arról van szó, hogy maga az embercsempészség büntette nyilvánvalóan egyfajta összehangoltságot, szervezettséget és együttműködést kíván meg, amely a jelen ügyben az eseti, spontán jelleg mellett a mellérendelt viszonyok miatt sem érte el a bűnszervezeti működés szintjét. Álláspontja szerint a jogerős ítélet indokolása adós maradt a feladatok állandósult elosztásának, a munkamegosztásnak, az utasításadási szabályoknak és a szervezettségnek a kifejtésével is.

[10] Sérelmezte, hogy a bíróságok elmulasztották a II. rendű terheltek konkrét, az egyes tényállásokhoz, illetve a bűnszervezethez kapcsolódó tudattartamának vizsgálatát is, amely anyagi jogszabálysértést eredményezett. Az elsőfokú bíróság ítéletének 18., 20-21., 23., 25., 27. és 30. tényállási pontjai meglátása szerint nem tartalmazzák az embercsempészség büntetésének megállapításához szükséges körülményeket, ugyanis azokból nem vezethető le, hogy a terheltek a migránsok országba belépését vagy onnan távozását kívánták elősegíteni, ehelyett legfeljebb az országhatárokon belüli szállítás állapítható meg.

[11] A bűnsegédként elkövetett csalás kapcsán rámutatott, hogy a másodfokú bíróság elmulasztotta kifejteni a pszichikai bűnsegély megvalósulásának részleteit, jóllehet a tényállást e körben nem módosította. Álláspontja szerint a migránsok elzavarásával kapcsolatos egyeztetés nem valósít meg bűnsegédi magatartást, ahogyan ez esetben a „tudta és beleegyezése” megállapítás sem. A tényállásból nem tartotta megállapíthatónak, hogy védenca milyen magatartása erősítette volna a III. rendű terheltek a megtévesztésben, vagy segítette volna más módon a csalás tényállásának előmozdítását, ennél fogva pedig az ítélet indokolását és rendelkező részét e körben teljesen ellentétesnek tartotta.

[12] Részben anyagi, részben eljárási szabályt sértőnek tartotta a bíróságoknak a bűncselekmények elhatárolásával kapcsolatos indokolását és azt, hogy a bíróságok a jogellenes tartózkodás elősegítése helyett az embercsempészség büntetését állapították meg.

[13] Mindezek alapján elsődlegesen arra tett indítványt, hogy a Kúria helyezze hatályon kívül a másodfokú bíróság ítéletét és a másodfokú bíróságot utasítsa új eljárásra, másodlagosan pedig azt indítványozta, hogy a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét változtassa meg, hozzon a törvénynek megfelelő határozatot, mellőzze a bünszervezeti elkövetést kimondó és a feltételes szabadságra bocsátást kizáró rendelkezést, védencét mentse fel a 13 rendbeli, bűnsegédként elkövetett csalás vádja alól és enyhítse a kiszabott büntetést. A Be. 659. § (7) bekezdése alapján kérte továbbá védenccé szabadságvesztés büntetése végrehajtásának felfüggesztését is.

[14] 2. A IX., X. és XVI. rendű terheltek védője felülvizsgálati indítványát a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapította.

[15] Álláspontja szerint a IX., X. és XVI. rendű terheltek a terhükre rótt bűncselekményt nem üzletszerűen és bünszervezetben követték el, erre tekintettel a velük szemben kiszabott büntetés is törvénysértő. Előadta, hogy e terheltek az elkövetéskor hatályban volt Btk. 353. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő, vagyoni haszonszerzés végett az államhatár átlépéséhez több személynek segítséget nyújtva elkövetett embercsempészség büntetettét követték el.

[16] Sételmezte, hogy a fellebbezés ellenére a másodfokú bíróság nem indokolta az üzletszerűséget cáfoló védői érveket, hanem egy „sommás” indokolással, csak mintegy kijelentette annak megvalósulását. Ugyancsak sérelmezte, hogy a bíróságok elmulasztották a haszonszerzés rendszerességének alapos vizsgálatát és megvalósulása terheltkénti bemutatását, amely nélkül az üzletszerűségre a tényállásból nem vonható le következtetés. A BH 2010. 238. számú eseti döntésre utalva kifejtette, hogy több, vagyon elleni bűncselekmény elkövetése nem eredményez automatikusan üzletszerűséget, amennyiben a rendszeres haszonszerzésre törekvés nem állapítható meg, ezért a rendszeresség különös gonddal vizsgálandó, amelyet azonban a bíróságok elmulasztottak. Rámutatott, hogy az embercsempészség büntetnének a Btk. 353. § (2) bekezdés a) pontja szerinti esete éppen a haszonra törekvés révén valósul meg, ez azonban nem vezethet oda, hogy minden elkövetés szükségképpen üzletszerű lenne, amelyben a haszonszerzési törekvés megjelenik. Sételmezte, hogy a bírói gyakorlat ellenére az alapügyben eljáró bíróságok az üzletszerűséget nem megszorítóan, hanem igen tágra értelmezték. Mindezek alapján úgy foglalt állást, hogy nem állapítható meg a terheltek esetében, hogy ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekedtek volna, terhükre legfeljebb az róható, hogy a bűncselekményt haszonszerzés végett követték el.

[17] A XVI. rendű terhelt vonatkozásában kiemelte, hogy mindössze 3 tényállási pontban volt érintett, ebből ellenszolgáltatást csak egy tényállási pont esetében kapott, cselekményeit mindössze 6 nap alatt valósította meg, amely időszak alatt jelezte a II. rendű terheltnek, hogy felhagy a vele való bármiféle együttműködéssel, emellett csak 4 migránsnak nyújtott segítséget.

[18] Kifejtette, hogy a bünszervezeti elkövetés a IX., X. és XVI. rendű terheltek esetében szóba sem jöhet, annak az elkövetéskori Btk.-ban megállapított feltételei nem valósultak meg, hiszen már az sem állapítható meg a tényállás alapján, hogy létezett volna egy konkrét, legalább három, állandó tagból álló csoport. Előadta, hogy a jogerős ítéletben a bünszervezet vezetőiként többek között megjelölt I. és II. rendű terhelt nem egy időben, ráadásul egymással konkurálva követték el a cselekményeket. Állította, hogy egyáltalán nincs arra nézve adat az irányadó tényállásban, hogy ez az állítólagos csoport hosszabb időre szerveződött volna, az azonban szerepel a tényállásban, hogy alkalom szűlte, tervezés nélküli, spontán elkövetésekről volt szó, amely kizárja a bünszervezet második feltételének meglétét. Rámutatott, hogy ez a körülmény az összehangoltan működő csoport jellegét is kizárja, hiszen

a cselekmények körülményeiből olyan fokú szervezetlenség olvasható ki, amely az összehangoltságnak kifejezetten a hiányát jelenti.

[19] Hangsúlyozta, hogy a IX., X. és XVI. rendű terheltek a jogerős ítélet által vezetőnek tekintett I-IV. rendű terheltek közül csak a IV. rendű terhelteket ismerték, más terheltekről, azok cselekményeiről, szerepéről nem volt tudomásuk, ahogy azt az elsőfokú bíróság ítélete ki is mondta. Ebből következő álláspontja szerint kizárt, hogy tudatuk átfogta volna a bünszervezeti elkövetést, ezt hangsúlyosan alátámasztja a IX. rendű terhelte esetében iskolázatlansága, alacsony műveltsége.

[20] Mindezek alapján a jogerős ítélet megváltoztatására tett indítványt akként, hogy a Kúria a IX., X. és XVI. rendű terheltek esetében mellőzze az üzletszerűség, a bünszervezet, illetve a feltételes szabadság kizártságának megállapítását, ezzel összefüggésben lényegesen enyhítse a szabadságvesztés büntetés tartamát, mivel a kiszabott büntetések a bünszervezet és az üzletszerűség mellőzése esetén törvénysértőek. A Be. 659. § (7) bekezdése alapján kérte védenecsei szabadságvesztés büntetése végrehajtásának felfüggesztését is.

[21] 3. A XVII. rendű terhelte védője felülvizsgálati indítványát a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára, és – annak tartalma szerint – a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjára alapította.

[22] Álláspontja szerint a XVII. rendű terhelte cselekményét nem bünszervezetben követte el, az eljáró bíróságok az irányadó tényállásból e körben helytelen és alaptalan következtetésre jutottak, indokolási kötelezettségüknek nem tettek eleget, mert nem jelölték meg pontosan, hogy milyen tények és indokok alapján találták bizonyítottnak védence bünszervezetben való részvételének megállapíthatóságát, nem jelölték meg az ezt bizonyító tényeket és nem vizsgálták védence tudattartamát.

[23] Álláspontja szerint az eljáró bíróságok eljárási szabálysértést is elkövettek, mert a jogerős ítélet rendelkező része nincs összhangban az indokolással, az indokolási kötelezettség teljesítésének törvényben elvárt minimális szintjét a bíróságok nem teljesítették védence bünszervezeti elkövetésének megállapítása során, ezért nem állapítható meg, hogy döntésük e körben min alapult, az ítélet ezért érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

[24] Hangsúlyozta, hogy a bünszervezet léte nem jelent objektív büntethetőségi feltételt, a bünszervezetben való elkövetéshez fűződő joghátrányok akkor alkalmazhatóak, ha az elkövető tudata a bünszervezet fenti tárgyi ismérveit átfogja.

[25] Rámutatott, bár az elsőfokú bíróság indokolásában kifejtette, hogy az egyes vádlottak tudattartamát külön-külön kell vizsgálni, ezt azonban mégsem tette meg. Kiemelte, a bíróság bár ítéletében megállapította ugyan, hogy a bünszervezet végrehajtási láncolatában részt vevő vádlottak nem ismertek minden résztvevőt a bünszervezetben, csak azokat, akikkel közvetlen kapcsolatban álltak, és az utasítások is közvetve jutottak el a végrehajtásban résztvevőkhöz, ennek ellenére mégis megállapította a bünszervezetben történt elkövetést. Eközben azonban a védő álláspontja szerint nem adott számot arról, hogy ezt milyen tények, bizonyítékok és ismérvek alapján látta bizonyítottnak. Kifogásolta, hogy a bíróságok azt sem vizsgálták, hogy az egyes terheltek milyen szinten, milyen pozícióban szerepeltek a bünszervezetben és milyen rálátásuk volt arra, hogy egyáltalán bünszervezet tagjai-e. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság ugyancsak nem jelölte meg konkrétan, hogy melyik terheltnél, milyen ismérvek alapján, milyen bizonyítékokra alapozva állapította meg a bünszervezetben részvétel tényét, csupán általánosítva levonta azt a következtetést, hogy a bünszervezet fogalmának kritériumai maradéktalanul megvalósultak.

[26] Kiemelte, hogy bizonyos fokú szervezettség, összehangoltság az embercsempészés tényállásának jellemzője, vagyis az eredményes elkövetéshez elengedhetetlenül szükséges bizonyos szervezettség és összehangoltság, konspiráció, ez a fajta szervezettség azonban

önmagában nem jelenti azt a többletet, amely a törvényben a bünszervezet megállapításához feltételként előírt.

[27] Állította, hogy védenca a vele kapcsolatban lévő vádlott társaival nem állt alá-fölérendeltségben, a szervezetség elemei nem voltak meg, hiszen több esetben nem is valósítottak meg szállítást, a szállítások előre tervezettség és szervezés nélkül, ad hoc jelleggel történtek. Álláspontja szerint a bünszervezeti jelleget egyértelműen kizárja az a – lehallgatási anyagból is jól láthatóan körvonalazódó – tény, hogy a XVII. rendű terhelten érintő vádpontban nézeteltérés is alakult ki abból, hogy nem tudták, hogy ki milyen területen vesz fel migránsokat, összevesztek a területi leosztással kapcsolatban, amiből következően nemhogy konspiráció, de semmiféle szervezetség és hierarchia nem volt. Kiemelte, hogy védenca nem tudta, hogy a migránsok hogyan, ki által kerültek be az ország területére és mi az úticéljuk.

[28] Mindezek alapján arra tett indítványt, hogy a Kúria a jogerős ítéletet változtassa meg és hozzon a törvénynek megfelelő határozatot.

[29] 4. A Legfőbb Ügyészség BF.1591/2023/5. számú átiratában a felülvizsgálati indítványokat részben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[30] 4.1. Átiratában kifejtette, hogy az alapügyben eljáró bíróságok a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján törvényesen döntöttek arról, hogy mind az öt felülvizsgálattal érintett terhelt esetében az elkövetéskor hatályos törvény rendelkezései kedvezőbbek. Ezzel összefüggésben ugyancsak törvényesen jutott az alapügyben a Szegedi Törvényszék arra a következtetésre is, hogy a bünszervezetnek mind az elkövetéskor, mind a bűncselekmények elbírálásakor hatályos fogalmát kimerítették a terheltek cselekményei.

[31] Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy a bünszervezetben történt elkövetés az embercsempészés jogi minősítése szempontjából közömbös, ugyanis a bünszervezetben elkövetés a Btk. 353. §-ában foglalt tényállásának az elkövetés idején sem volt minősítő körülménye. A bünszervezet mint többes elkövetési forma a Btk. Általános Részében foglalt eltérő szabályok alkalmazását, így a büntetési tételkeret emelkedését vonja maga után, ami a minősítés törvényességét nem érinti (Kúria Bfv.31/2023/16.). Kifejtette, hogy a büntetés kiszabása körében a felülvizsgálati eljárásban kizárólag akkor lehet jelentősége a bünszervezetben elkövetés megállapításának, ha az alapügyben eljáró bíróság a Btk. 91. § (1) bekezdés alkalmazásával a különös részi büntetési tételkeret felső határát meghaladó büntetést szabott ki, vagy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette, ami törvénysértő büntetést eredményezett (BH 2021.8.217.). Rámutatott, hogy jelen ügyben ilyen büntetés kiszabására egyik felülvizsgálati indítvánnyal érintett terhelt esetében sem került sor, a kiszabott büntetés a bünszervezet figyelmen kívül hagyásával irányadó büntetési tételkereten belüli, ekként mind az öt terhelt esetében törvényes.

[32] 4.2. Mindazonáltal megjegyezte, hogy a bünszervezeti elkövetés megállapítását mind az öt terhelt esetében törvényesnek tartja. A jogerős ítéletben foglalt tényállás bevezető részében idézetekből egyértelműnek tartotta, hogy a bűnözői csoport működésének teljes ideje alatt háromnál több személy vett részt a bűncselekmények elkövetésében. Rámutatott, hogy egyik felülvizsgálati indítvány sem vitatta, hogy az embercsempészésnek legalább a Btk. 353. § (2) bekezdés b) pontja szerinti minősített esete megállapítható. Mivel az elkövetéskor hatályos anyagi jogszabályok szerint önmagában ennek a büntetési tételkerete egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ekként a bünszervezet működési célja (a legalább öt évi szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése) álláspontja szerint nem lehet vitás.

[33] A II. rendű terhelten kapcsolatban megjegyezte, hogy bár az ítéleti tényállás valóban rögzítette, hogy a II. rendű terhelt, illetve a hozzá kapcsolódó elkövetői kör kezdetben nem

tudta „megkerülni” az I. rendű terheltet és nem tudta felvenni a kapcsolatot közvetlenül a szerbiai megbízókkal, rögzítette azonban azt is, hogy ez 2015 nyarától megváltozott, ezután a II. rendű terhelt is közvetlenül kapcsolatban állt a szerb embercsempészekkel. A szöveggörnyezetből, annak összefüggéséből kiragadottnak tartotta az elsőfokú ítélet [26] bekezdésére történt hivatkozást, amely szerint az I. rendű terhelt igyekezett távol tartani a II. és III. rendű terheltet a szerb megbízóktól, mivel az elsőfokú ítéleti tényállás a [29] bekezdéstől a [44] bekezdésig részletezi az elkövetők egymáshoz való viszonyát, kapcsolatait, a területen elfoglalt helyzetét, ennek az idők során bekövetkezett változását, kifejtve, hogyan került vezető szerepbe a környékbeli embercsempészéssel foglalkozó más személyek, csoportok között az elsősorban a II. és III. rendű terhelt által vezetett bűnszervezet és milyen lépéseket tett a konkurens embercsempészekkel szemben (feljelentés, pénz követelése). Ebből következő álláspontja szerint önmagában az a körülmény, hogy I. és II. rendű terheltek nem egymást segítve, hanem egymással vetélkedve működtek ugyanazon a területen, a bűnszervezet megállapítását nem teszi törvénysértővé, az I. rendű terhelttől való függetlenedésre törekvés nem áll összefüggésben a II. rendű terhelt bűnszervezetet irányító tevékenységével, az általa szervezett, koordinált, működtetett bűnözői csoport jogi megítélésével. Nem tartotta relevánsnak azt, hogy a szerb megbízó személy ebben az eljárásban nem vált ismertté. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítéleti tényállás részletezi az egyes terheltek közötti kapcsolat felépítését, annak, az idők során bekövetkezett változásaival egyetemben, részletesen rögzíti az elkövetők közötti viszonyt és feladatmegosztást, így a II. rendű terhelt érdekében előterjesztett felülvizsgálati indítvány által kiragadott tényállásrészről nem következhet a védelem által a bűnszervezetben történt elkövetés cáfolatára levont következtetés.

[34] A 4/2005. BJE határozatra utalással kifejtette, hogy a II. rendű terhelt esetében az elkövetői csoport ismerete a megállapított tényállás alapján nem lehet kérdés, mivel a szervezet majd minden tagjával közvetlenül is kapcsolatot tartott, a tevékenység egészére nézve koordinált, szervezett, a csoport tagjainak az összehangolt működés biztosítására több telefonkészüléket, több gépkocsit használtak, ebből pedig a konspiratív működés következik, ahogyan abból is, hogy a Ford Transit kisteherautót más személy nevére vették bérbe akként, hogy tanúlt IX. és X. rendű terheltek tévesztették meg. Abból, hogy a terheltek szándéka a határozatlan időre, szervezett keretek közötti tartós működésre irányult, a hosszabb időre szervezettség ugyancsak megállapítható (Kúria Bfv.31/2023/16.).

[35] Rámutatott, hogy a jogerős ítélet 21. tényállási pontja szerint a terhelti kör cselekvését a jól szervezettség, a szerb megbízókkal, valamint az elkövetői körrel való átgondolt kapcsolattartás, a szállítók bevonása, a velük való kapcsolattartásban rejtett nyelv használata jellemezte. Kifejtette, hogy az összehangolt működés nem merült ki pusztán az eltérő jelentésű szavak használatában, vagy a telefonok cseréjében, a megállapított tényállás alapján ennél jóval szélesebb körben, figyelőszolgálat működtetésében és a konkurencia távoltartására irányuló tevékenységben is testet öltött.

[36] Érvelése szerint alaptalanok az elkövetések eseti jellegére történő utalások is, a cselekménysorban a II. rendű terhelt vezető, irányító, szervező, koordináló tevékenysége egyértelműen megállapítható, azzal a rutinszerű működéssel együtt, amit az elsőfokú bíróság ugyan az egyes konkrét tényállási pontok ismertetését megelőzően összefoglalóan, de ugyancsak a tényállás részeként rögzített. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság e körülményekre vonatkozóan mind az öt terhelt vonatkozásában maradéktalanul eleget tett indokolási kötelezettségének, kifejtette a bűnszervezet szervezeti szintjeit, és a tagok közötti munkamegosztást, e tekintetben a felülvizsgálati indítványokat alaptalannak tartotta, mivel azok a jogerős ítéletben megállapított tényállást támadják.

[37] 4.3. A Bfv.II.1087/2018/9. számú határozatra hivatkozással megjegyezte, hogy az indokolási kötelezettség megsértése kizárólag abban az esetben képezhetné felülvizsgálat tárgyát, ha büntetőjogi főkérdés tekintetében állna fenn ellentét az alapügyben meghozott ítélet rendelkező része és annak indokolása között, jelen ügyben azonban nem ez a helyzet, így a felülvizsgálati indítványok ezen részükben a törvényben kizártak.

[38] Előadta, hogy az indokolási kötelezettség megsértése körében a felülvizsgálati indítványok valójában egyrészt azt sérelmezik, hogy a megállapított tényállásból nem lehet következtetni a bünszervezeti elkövetésre, másrészt azt, hogy a bünszervezettel összefüggésben a bizonyítékok értékelése, a jogi értékelés hiányos. Előbbi büntető anyagi jogszabálysértés lehet, míg utóbbi, azaz az indokolási kötelezettség megsértése 2018. július 1. napjától nem felülvizsgálati ok (BH 2020.355.).

[39] 4.4. A II. rendű terhelt védőjének azon érvelésével kapcsolatban, amely szerint a 18., 20., 21., 23., 25., 27., és 30. tényállási pontokban foglalt bűncselekmények kizárólag jogellenes tartózkodás elősegítésének megállapítására alkalmasak, úgy foglalt állást, hogy a cselekmények a folytatólagosan elkövetett embercsempészés büntettének minősülnek, azok önálló minősítésére nincs törvényes lehetőség. Hozzátette még, hogy a folytatólagosság megállapításának nem akadály, hogy egyes tényállási pontok szerinti embercsempészés büntette kísérleti szakban maradt. Az irányadó tényállásból nem tartotta levezethetőnek, hogy II. rendű terhelt a többi tényállási ponttól eltérően a Magyarország területére jogellenes módon érkezett személyeknek pusztán az ország területén tartózkodásához kívánt volna segítséget nyújtani, mivel a tényállás bevezető része valamennyi szállításra vonatkozóan rögzíti, hogy mire irányult a terheltek magatartása.

[40] 4.5. A IX., X., XVI. és a XVII. rendű terheltek védőinek felülvizsgálati indítványa kapcsán rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállásban részletesen bemutatta, hogy a terheltek részvételével működtetett bünszervezet hogyan épült fel és milyen sajátosságokat mutatott. Ezen terheltek cselekményeivel kapcsolatban kiemelte a Legfelsőbb Bíróságnak a 4/2005. jogegységi határozatban foglalt álláspontját, amely szerint amennyiben bizonyított, hogy a bűncselekményt egy tényleges bünszervezet működéséhez kapcsolódva, illetve annak keretei között követték el, úgy a végrehajtás körülményeiből – különösen a konkrét magatartás mások megelőző vagy további láncolatos cselekményeit feltételező jellegéből, ezek szükségszerű és ezért előreláthatóan bekövetkező eseményeiből – lehet következtetést vonni arra, hogy az alkalomszerű tettes (részes) cselekménye megvalósításakor a bünszervezetbeni elkövetést felismerte. Az elkövető tudatának nem arra kell kiterjednie, hogy egy bünszervezet a törvényi előfeltételek szerint létrejött, hanem arra, hogy a bünszervezet tárgyi sajátosságai ismeretében annak működéséhez csatlakozik, annak keretében cselekszik.

[41] Előadta, hogy a IX. és X. rendű terheltek utasítást kaptak a feladat végrehajtására, vagy tovább-szervezésére vonatkozóan, amit esetenként, a feladat jellege szerint XI. rendű terheltek, valamint egy, az eljárás során ismeretlenül maradt személynek továbbadtak, továbbá mindketten tisztában voltak azzal, hogy rajtuk kívül még több személy részt vesz abban a csoportban, ami határozatlan időre jött létre és embercsempészéssel foglalkozik. A tényállás alapján egyértelműnek tartotta, hogy cselekményüktől hasznot reméltek, és szereztek is, amelyet folyamatosan át is vettek az elvégzett tevékenység arányában.

[42] 4.6. Az ítéleti tényállást egyértelműnek tartotta a tekintetben is, hogy XVI. rendű terhelt a tolmács tevékenysége folytán belelátott a szervezett csoport működésébe, rálátása volt arra is, hogy e csoportban háromnál többen működnek közre, valamint a II. rendű terhelttel közvetlenül tartotta a kapcsolatot, így a csoport felépítéséről, illetve annak működéséről is tudomással bírt, tehát a bünszervezet tárgyi ismérveivel tisztában volt. Álláspontja szerint nem lehet akadály a bünszervezet megállapításának az, hogy a szervezet vezetői közül a IX. és X. rendű terhelt a IV. rendű terhelte, a XVI. rendű terhelt pedig esetleg

kizárólag II. rendű terhelten ismerte volna, mivel enélkül is tudomással bírtak arról, hogy a csoportban többen, összehangoltan, a II. és a IV. rendű terhelttel alá-fölérendelt viszonyban tevékenykednek, tőlük megbízásokat kapnak, utasítások szerint cselekednek. Megjegyezte ugyanakkor, hogy az irányadó tényállás szerint is volt kapcsolat a II., valamint a IX. és X. rendű terheltek között.

[43] Mind a IX. rendű, X. rendű XVI. rendű, valamint a XVII. rendű terhelten védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvánnyal kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a „hosszabb időre szervezett” kitétel nem az alanyi bűnösség, hanem a bűnszervezet fogalmi elemei megállapíthatóságának kérdése. Előadta, hogy a szervezett csoport működésének a hatóság közbelépése és nem az elkövetők belső indíttatása vetett véget, az elkövetők tevékenységük hosszabb időn át történő kifejtésére rendezkedtek be, amelyet az anyagi ráfordítások is alátámasztanak.

[44] 4.7. Előadta, hogy nincs nyoma az irányadó tényállásban annak, hogy a XVI. rendű terhelten a bűncselekmény elkövetésével önként felhagyott volna, illetve a további elkövetéstől elállt volna, mindazonáltal a bűnszervezet tevékenységébe való eseti jellegű bekapcsolódás alapján is helye van a bűnszervezetben elkövetés megállapításának (BH 2019.10.259 I.).

[45] 4.8. Az üzletszerűsége vonatkozó, a IX., X. és XVI. rendű terhelten védője által kifejtett érvelést ugyancsak alaptalannak tartotta. Rámutatott, hogy a védő által hivatkozott BH 2010.238. számú eseti döntés egy, a jelenlegitől lényegesen eltérő tényállásra vonatkozik. Érvelése szerint önmagában az a körülmény, hogy XVI. rendű terhelten a bűncselekmények révén esetleg jelentéktelen haszonhoz jutott, az üzletszerűség felróhatóságát – feltéve, hogy az egyéb törvényi feltételek megállapíthatók – nem zárja ki (BH 2011.6.244). Előadta, hogy a tényállás kitér a IX. és a X. rendű terheltek esetében is a tartós együttműködés körvonalazódására, a kapott ellenszolgáltatásokra is, ugyanakkor nem szerepel benne olyan körülmény, amiből a terheltek ideiglenes, nem rendszeres haszonszerzése következne.

[46] 4.9. A IX. rendű terhelten kapcsán megjegyezte, hogy az ítéleti tényállásban feltüntetett igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény szerint sem az elkövetés idején, sem az elbíráláskor nem szenvedett az elméműködés kóros állapotában, ami kizárta vagy korlátozta volna őt abban, hogy a cselekménye következményeit felismerje, vagy e felismerésnek megfelelően cselekedjen.

[47] 4.10. Rámutatott, hogy kifejtett védelmi érveléssel ellentétben a tényállás szerint a XVI. rendű terhelten 2015. augusztus 24. napját megelőzően lépett kapcsolatba a II. rendű terhelttel, mivel a XVI. rendű terhelten rendelkezett szükséges nyelvtudással és járművekkel. Megjegyezte, hogy az irányadó tényállás szerint az elkövetés ideje nem hat napra szorítkozott és az elkövetés nem a XVI. rendű terhelten elállásával ért véget. Hozzátette, hogy az irányadó tényállás értelmében a XVI. rendű terhelten nem kizárólag a 14. és 15. tényállási pontban részletezett cselekményekben való részvételért részesült a tevékenység hasznából, hanem a tolmácsolási és szervező tevékenysége után II. rendű terhelttel azonos mértékű juttatást kapott. Előadta, hogy az üzletszerűség megállapítása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy ténylegesen hány alkalommal részesült a haszonból, mivel a célzat nem a tényleges juttatás mértéke alapján vizsgálendő.

[48] A megállapított tényállás alapján álláspontja szerint a bűncselekmények elkövetésében a XVI. rendű terhelten részvétele nem eseti jellegű volt, mivel szervező tevékenységet, a szállítók koordinálását és tolmácsolási tevékenységet fejtett ki. Mindezek alapján a rendszeres haszonszerzésre való törekvés megállapítását törvényesnek tartotta.

[49] Előadta, hogy a XVII. rendű terhelten irányadó tényállás szerinti tevékenysége magában foglalta a jól szervezett, összehangolt működésű csoportban való közreműködést, amelyben XVII. rendű terhelten utasításokat kapott, illetve maga is koordinálta az általa beszervezett

XVIII. rendű terhelt tevékenységét, és mindezen körülményeket maga is átlátta. Álláspontja szerint esetében sem akadálya a bűnszervezet megállapításának az, hogy nem ismerte a szervezet minden tagját, mivel az elkövetőknek nem a szervezet belső felépítéséről, feladatmegosztásáról, és a bűnszervezet különböző csoportjainak egymás közti kapcsolatáról kell tudomással bírnia, hanem arról, hogy a bűnszervezet tárgyi sajátosságai ismeretében annak „működéséhez” csatlakozik, illetve annak keretében cselekszik. Rámutatott, hogy a XVII. rendű terheltnek arról kellett tudomással bírnia, hogy a csoportban rajta kívül még legalább két személy vesz részt, akik nem kizárólag egy-egy eseti jelleggel, egymás tevékenységét összehangolva szállítanak migránsokat Nyugat-Európa irányába. E körülményeket pedig a XVII. rendű terhelt az által elkövetett nyolc cselekmény alapján észlelte, és tudatában volt annak is, hogy nem maga dönti el, hogy mikor, mely személyek szállítására kerül sor, hanem erre utasításokat kap, és maga is utasítja a XVIII. rendű terheltet.

[50] A bűncselekmény, illetve a bűnszervezet megállapíthatósága szempontjából nem tartotta relevánsnak azt a körülményt, hogy XVII. rendű terhelt esetleg nem tudta, hogy a migránsok kik által kerültek be az ország területére, a határátlépésüket ki és milyen módon segíti elő és mi az úticéljuk.

[51] 4.11. A csalás kapcsán kifejtette, hogy az irányadó tényállásból megállapítható, hogy a II. rendű terhelt a szóbeli egyeztetések során a III. rendű terheltet abban az elhatározásában megerősítette, hogy az elszállításra még nem került migránsoktól pénzt kérjen viteldíjként, miközben maga is tisztában volt azzal, hogy sem neki, sem III. rendű terheltnek nem áll szándékában a migráns személyek elszállításáról ténylegesen gondoskodni. Ennek alapján az elsőfokú bíróság ítélete álláspontja szerint helyesen állapította meg a II. rendű terhelt bűnösségét, és cselekménye minősítése is törvényes.

[52] Mindezek alapján – és mert az eljárás során a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti eljárási szabálysértést nem észlelt – arra tett indítványt, hogy a Kúria a Be. 662. § (1) bekezdése alapján, a Szegedi Járásbíróság 11.B.761/2017/377. számú, valamint a Szegedi Törvényszék 5.Bf.111/2022/140. számú határozatát a II., IX., X., XVI. és XVII. rendű terheltek tekintetében hatályában tartsa fenn.

[53] 5. A Legfőbb Ügyészség átiratára a II., a IX., a XI. és a XVI. rendű terhelt védői tettek észrevételét.

[54] 5.1. A II. rendű terhelt védője észrevételében felülvizsgálati indítványát fenntartotta, azt részben megismételte. Hangsúlyozta, hogy célszerűségi alapon, esetileg működő csoportokat nem lehet bűnszervezetnek minősíteni, ahogyan bűncselekmények elkövetését önállóan szervező, egymáshoz nem szorosan kötődő és egymással mellérendelt viszonyban álló csoportokat sem.

[55] Továbbra is a bűnszervezetet kizáró körülményként értékelte az I. és a II. rendű terheltek egymással konkuráló magatartását, vetélkedését. Megjegyezte, hogy a Legfőbb Ügyészség által hivatkozott eszközök nélkül a tárgybeli bűncselekmény elkövetése nem lehetséges, ezért a megjelölt eszközökre hivatkozás nem eredményezheti önmagában a törvényi feltételek megállapítását. Álláspontja szerint az irányadó tényállásból az a következtetés is levonható, hogy egy adott terhelt kifejezetten igyekszik kijátszani a másik terheltet, többnyire azért, hogy az ne részesüljön a bűncselekmény elkövetéséből származó előnyből, ez pedig semmiképp nem utalhat bűnszervezet létrejöttére, ahogyan az eseti szállítók igénybevétele sem.

[56] Hozzátette, hogy az irányadó tényállásból nem állapítható meg a II. rendű terhelt szerepköre sem, mivel hol szervezőként, hol lebonyolítóként szerepel, és nem állapítható meg a terheltek közti munkamegosztás sem.

[57] 5.2. A IX., X. és XVI. rendű terheltek védője észrevételében felülvizsgálati indítványát ugyancsak mindenben fenntartotta, azt részben megismételte.

[58] Vitatta a Legfőbb Ügyészség álláspontját, amely szerint felülvizsgálat törvénysértő büntetésre hivatkozással csak akkor kezdeményezhető, ha a kiszabott büntetés a helyes minősítés szerinti büntetési tételkeret felső határát meghaladja, mivel álláspontja szerint a középértéket indokolatlanul túlzottan meghaladó büntetés nyilvánvalóan törvénysértő.

[59] Ismét hangsúlyozta, hogy az üzletszerűség esetében a haszonszerzésre való törekvés rendszeressége a kulcselem, és nem lehet differenciálatlanul minden vagyoni haszonszerzést célzó magatartást üzletszerűnek minősíteni.

[60] Emellett változatlanul kizártnak tartotta a bünszervezeti elkövetést, és előadta, hogy az elsőfokú ítéletnek az egyes tényállási pontokat taglaló részéből gyakorlatilag minden tényállási pont vonatkozásában az állapítható meg, hogy teljesen eseti, spontán jelleggel valósultak meg az egyes bűncselekmények, illetve sok esetben éppen a szervezetlenség miatt meg sem valósultak. Ugyancsak vitatta, hogy védenői tudata átfogta volna egy esetleges bünszervezet létét.

[61] Az átiratban foglaltakat vitatva kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének [77] bekezdése szerint a XVI. rendű terhelt két új szállítót ajánlott be a II. rendű terheltnek, akik helyette tudnak szállítani, ami nyilvánvalóan a XVI. rendű terhelt elállását jelenti és hasonló adatok jelennek meg a [367] bekezdésben is, ebből következően megállapíthatónak tartotta, hogy a XVI. rendű terhelt az 5. napon végleg felhagyott az elkövetéssel.

[62] **III. 1.** A Kúria a felülvizsgálati indítványokat – a törvényben meghatározott kivétellel – tanácsulésen bírálja el [Be. 660. § (1) bekezdés]. A Kúria a felülvizsgálati indítványról nyilvános ülésen határoz, ha a terhelt vagy a védő a terhelt terhére benyújtott felülvizsgálati indítvány kézbesítésétől számított nyolc napon belül ezt indítványozta, vagy ezt a tanács elnöke egyéb okból szükségesnek tartja [Be. 660. § (2) bekezdés a), b) pont].

[63] A felülvizsgálati indítványok nem a terheltek terhére irányultak, a tanács elnöke pedig nem tartotta szükségesnek nyilvános ülés tartását. Ezért a Kúria a felülvizsgálati indítványok elbírálására a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulést tűzött ki és a megtámadott határozatot a Be. 659. § (4) bekezdésének megfelelően, a felülvizsgálati indítványokban meghatározott okok alapján bírálta felül. Emellett vizsgálta a Be. 659. § (6) bekezdése szerinti esetleges további eljárási szabálysértéseket is.

[64] A Be. XC. Fejezetében szabályozott felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, annak lefolytatására kizárólag a jogerős ügydöntő határozat egyes súlyos, törvényben megjelölt jogi és nem pedig ténybeli hiányosságainak orvoslására kerülhet sor. Felülvizsgálati eljárás lefolytatásának kizárólag a törvényben meghatározott okból, azok fennállása esetén, a törvényben meghatározott feltételek mellett van helye.

[65] A törvény tételesen megjelöli azokat az okokat, amelyekre hivatkozással e rendkívüli jogorvoslatnak helye van. A felülvizsgálatot megalapozó büntető anyagi jogsértéseket a Be. 649. § (1) bekezdése, az eljárási szabálysértéseket e törvényhely (2) bekezdése határozza meg.

[66] 2. A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést. A kiszabott büntetés törvényessége kérdésében csak akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a kiszabott büntetés, illetve annak neme és mértéke a büntetőtörvény valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik (BH 2012.239.).

[67] Törvénysértő büntetés címén felülvizsgálati ok az olyan anyagi jogi szabály megszegése, amely alkalmazását a büntetés meghatározása esetében a törvény az ítéldbíró számára korlátok közé szorítva biztosítja, és elvétése miatt az egyszerűsített felülvizsgálat (Be. XCIV. Fejezet) nem ad jogorvoslati lehetőséget. Ilyen esetben a büntetés nem illeszkedik a törvénybe, ilyen büntetést – illetve ilyen formában joghátrányt – a törvény nem ismer, nem tesz lehetővé [Kúria Bfv.III.1559/2018/10. (BH 2020.9.)].

[68] A Btk. Általános Részében szabályozott bünszervezet nem a bűncselekmény minősítése körébe tartozik, hanem bármely szándékos bűncselekmény elkövetéséhez kapcsolható többes elkövetési forma, egyben büntetés-kiszabási tényező. Ezért az állított anyagi jogszabálysértés nem a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja, hanem a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerinti felülvizsgálati ok alá esik. Ebből következően ennek téves megállapítása – a védői indítványban foglaltaktól eltérően – kizárólag a Btk. más szabályának a megsértéseként értékelendő abban az esetben, ha törvénysértő büntetés került kiszabásra, azaz olyan büntetés, amely a Btk. 91. § (1) bekezdésében írt felemelt büntetési tételkeretben került meghatározásra, noha az irányadó tényállás szerint a bünszervezetben elkövetés megállapítására nincs törvényes lehetőség és ekként a kiszabott büntetés a helyes tételkeret felső határát meghaladja. Ilyenkor a büntetés nem illeszkedik a törvénybe, azaz ilyen büntetést a törvény nem tesz lehetővé [Bfv.III.1.559/2018., (BH 2020.9.)] A büntetőjog más szabályának megsértése miatt tehát csak akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a kiszabott büntetés, illetve annak neme és mértéke a Btk. valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik [Kúria Bfv.III.359/2012. (BH 2012.239.)].

[69] A Jogegységi Panasz Tanács Jpe.III.60.023/2024. számú határozatában kifejtett álláspont szerint a 2025. évi XLIX. törvény 211. §-ával módosított és 2025. szeptember 1. napjával hatályba lépett törvényi rendelkezésből egyértelműen következik, hogy a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont szerinti esetben a továbbiakban felülvizsgálatra csak akkor kerülhet sor, ha a törvénysértő büntetés objektíve törvénysértő, tehát a bűncselekmény tételkereteire figyelemmel törvényesen kiszabható büntetésen kívüli, attól törvénysértő módon lefelé vagy felfelé eltérő büntetés kiszabását eredményezték. Lényeges továbbá, hogy továbbra is a hatályos b) pont szerinti felülvizsgálati ok keretei között értékelhető a Btk. más szabályainak törvénysértő megsértése. Ezekben az esetekben kizárólag az objektív törvénysértés, tehát a tételes anyagi jogi szabállyal ellentétes büntetés felülvizsgálatára nyílik lehetőség. Így a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont II. fordulatóban foglaltakra figyelemmel nincs helye felülvizsgálati eljárásnak és a rendkívüli jogorvoslati indítványt el kell utasítani, ha a felülvizsgálati indítvány a bünszervezetben elkövetés törvénysértő megállapítását sérelmezi, és a kiszabott büntetés a Btk. 91. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés figyelmen kívül hagyásával a Btk. Különös Részében meghatározott büntetési tételkeretbe illeszkedik. Ha azonban a bünszervezetben elkövetés megállapítása törvénysértő lenne, de a terhelten szemben kiszabott büntetés a bünszervezet miatti büntetési tétel felső határának emelkedését figyelmen kívül hagyva törvényes, akkor a törvénysértő büntetés, mint feltétel nem áll fenn és ezért felülvizsgálatnak nincs helye.

[70] A II., IX., X., XVI. és XVII. rendű terheltek terhére megállapított bűncselekmény büntetési tétele az elkövetéskor hatályos Btk. alapján két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, a 91. § (1) bekezdésére tekintettel a büntetési tételkeret két évtől tizenhat évig terjedő szabadságvesztés.

[71] E törvényi szabályozásnak megfelelően a XVI. rendű terhelten szemben a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés c) pontjának alkalmazásával, a II., IX., X. és a XVII. rendű terhelten szemben a Btk. 82. § alkalmazása nélkül kiszabott a büntetés. Mindez egyben azt is jelenti, hogy a bünszervezetben elkövetés megállapítása kapcsán a Btk. más szabályainak a

megsértése fel sem merülhet, ami a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának kizártságát eredményezi.

[72] 3. A II. rendű terhelt védőjének azon állítása, hogy a jogerős ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes, téves. Az indokolási kötelezettség megsértése 2018. július 1. napját követően relatív, és nem felülvizsgálati okot is képező abszolút eljárási szabálysértés (BH 2019.196.).

[73] Az indokolási kötelezettség megsértése csupán abban az esetben felülvizsgálati ok, ha az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes [Be. 649. § (2) bekezdés d) pont, Be. 608. § (1) bekezdés f) pont]. Ez pedig akkor valósul meg, ha az ellentét az ún. büntetőjogi főkérdések, tehát a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében áll fenn az indokolás és a rendelkező rész között (Bfv.I.1501/2023/6.). Jelen ügyben ez nem állapítható meg, ezért ez sem tekinthető felülvizsgálati indítványnak megalapozó hivatkozásnak.

[74] 4. A Btk. 373. § (1) bekezdése határozza meg a csalás törvényi tényállását. Eszerint a bűncselekményt az követi el, aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart, és ezzel kárt okoz.

[75] A csalás tette ezen tényállási elemeket valósítja meg, míg a társtettesek e szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósítják meg. A részesek közül a felbujtó az, aki mást bűncselekmény elkövetésére szándékosan rábír, míg bűnsegéd az, aki bűncselekmény elkövetéséhez másnak szándékosan segítséget nyújt. A részes általános jellemzője, hogy a bűncselekmény törvényi tényállásába illeszkedő magatartást nem tanúsít.

[76] 4.1. A jogerős, vádról rendelkező ítéletben rögzített 19. tényállásból kitűnően 2015. augusztus 29. napján 16 fő migráns jelent meg a XII. rendű terhelt tanyájánál, akikkel a III. rendű terhelt megállapodott abban, hogy fejenként 200 euróért városig szállíttatja őket. A III. rendű terhelt értesítése alapján a II. rendű terhelt megszervezte az elszállítást, ezért a III. rendű terhelt 1600 euró előleget vett át a 16 migránstól. A migránsok közül 3 főt elszállíttatott városba, a helyszínen maradt 13 fő migránst – akik fejenként 100 euró előleget adtak – a III. rendű terhelt a II. rendű terhelttel történt egyeztetést követően elzavarta. A III. rendű terhelt a II. rendű terhelt tudtával és beleegyezésével azzal tévesztette meg ezen 13 fő migránst, hogy őket városba szállíttatja, ez azonban a fejenként 100 euró átvételekor sem volt a szándékában.

[77] A jogerős, vádról rendelkező ítéletben rögzített tényállás a csalás bűncselekményének tényállási elemeit maradéktalanul tartalmazza, ezért nem alapos az arra való hivatkozás sem, mely szerint a tényállás nem tartalmaz a II. rendű terheltre elkövetési magatartást.

[78] A csalás nem csupán szándékos, hanem célzatos bűncselekmény is, a jogtalan haszonszerzés a csalás bűncselekményének a célzata, nem pedig az eredménye (BH 2020.231.). A tévedésbe ejtést a tényállásból kitűnően a III. rendű terhelt valósította meg, amikor megállapodott a migránsokkal, mint sértettekkel abban, hogy őket városba viszi, valójában a 16 migránsból csupán 3 főt kívánt városba szállíttatni, a 13 sértettet e tekintetben tévedésbe ejtette, mivel szándékában sem állt őket a helyszínről elszállíttatni, csupán a fejenkénti 100 eurót kérte el tőlük. A 13 migráns abban a téves tudattartalomban adta át a 100 eurót, hogy ez előlege a városba szállításuknak, nyilvánvalóan nem adnak át előleget, ha tudják, hogy őket a helyszínről rövidesen elzavarják. A sértettek a megtévesztés eredményeképpen hozták meg az előleg fizetésében megtestesülő vagyoni jogi intézkedést, melynek következtében kárt szenvedtek, hiszen vagyonuk az átadott előleggel egyező összegben csökkent.

[79] 4.2. Az ítéleti tényállásban rögzített cselekményeket elkövető az, aki a tévedésbe ejtés ekként részletezett folyamatában annak megvalósítójaként részt vett (a III. rendű terhelt), tettesként valósította meg a bűncselekményt, aki ebben segítette, az részes. A 19. tényállás szerint a 3 migráns városba szállítását a II. rendű terhelt szervezte meg, a III. rendű terhelt pedig erre hivatkozással tudta a helyszínen maradt 13 migránstól az előlegeket beszedni, és pedig a II. rendű terhelt tudtával és beleegyezésével. A 13 rendbeli csalást bűnsegédként megvalósító II. rendű terhelt tudata átfogta, hogy a tényállásban írt magatartásával mihez nyújt segítséget, a 13 migránstól tévedésbe ejtés eredményeként megszerzett 1300 euro pedig a III. rendű terhelnél jogtalan haszonként jelenik meg. A tudati tények a jogerős ítéletben megállapított tényállás részének tekintendők, annak vitatása a tényállás támadásának minősülne, emiatt pedig a felülvizsgálat a törvényben kizárt (BH 2011.3.II., BH 2024.102.II.).

[80] A részes cselekménye abban különbözik a tettesi cselekménytől, hogy nem valósítja meg a bűncselekmény tényállási elemeit (BH 2018.102.II.), a részes cselekvőségével – eltérően a tettestől, társtettestől – a bűncselekmény egyetlen tényállási elemét sem meríti ki, ellenkező esetben – annak függvényében, hogy a tényállási elemeket egyedül, avagy más tettessel együtt részben valósítja meg – tettessé, társtettessé válik. A bűnsegédi magatartás jogi természetéből tehát az következik, hogy a bűnsegédi magatartás felülvizsgálatának értelemszerűen nem lehet tárgya, szempontja az adott bűncselekmény törvényi tényállásán belüli magatartás megvalósításának, megvalósulásának elvárása.

[81] A részesi elkövetés felróhatóságának vizsgálata tehát kizárólag az adott bűncselekmény tényállásán kívüli elkövetői – ekként tehát a részesi – magatartás alapján vizsgálható, és a vizsgálat nem terjedhet ki a törvényi tényálláson belüli magatartás megvalósultságára, illetve nem léphet a tényállás körébe (BH 2017.109.II.). A részes felelősségének a megállapítása akkor törvényes, ha a jogerős ítéleti tényállás az alapbűncselekmény törvényi tényállási elemeit és a részes ahhoz nyújtott szándékos rábíró, vagy segítő magatartásának leírását tartalmazza (BH 2022.67.I.).

[82] A bűnsegéd tudatának át kell fognia, hogy a tettes szándéka milyen bűncselekmény elkövetésére irányul, ehhez a tényállásszerű cselekményhez kell segítséget nyújtania. Amennyiben a bűnsegéd tudja, hogy szándékos bűncselekmény elkövetéséhez nyújt segítséget, azonban a tettes a bűnsegéd által támogatott, előmozdított cselekményhez képest olyan eltérő bűncselekményt valósít meg, amelynek tekintetében a bűnsegéd tudata a segítségnyújtást nem fogja át, a bűnsegéd a tettes minőségi vagy mennyiségi túllépéséért járulékos felelősséggel nem tartozik (BH 2022.072.), jelen esetben azonban ilyen, az előzetesen tudottól eltérő bűncselekmény az irányadó tényállás szerint nem valósult meg. A részes, így a bűnsegéd a tényállásszerű cselekménynek nem megvalósítója, hanem ahhoz hozzájárul.

[83] A részes magatartása a tetteséhez kapcsolódik, ami egyben azt is jelenti, hogy a tettes szándékához is kötődik. A részesi szándék a tettesi szándékkal mutat egyezőséget, azt kiváltja, vagy a véghezvitel végett erősíti. Ezért büntetendő a részes. A részesi szándék tehát nem a véghezvitelt követő, hanem azt megelőző. Ebből az is következik, hogy a részesnek a becsatlakozása, illetve a cselekmény végrehajtása idején van lehetősége behatárolni, akár megváltoztatni szándéktartalmát önmaga és a tettes felé, ha azonban ezt nem teszi, tehát a véghezvitel terjedelmét nem korlátozza, a végrehajtástól való visszalépését a külvilág felé észlelhetően, felismerhetően nem jelzi, akkor számolnia kell azzal, hogy folyamatos jelenléte a végrehajtást változatlanul erősíti (BH 2021.246.).

[84] A bűnsegéd felelősségének megállapítása törvényes, ha a jogerős ítéleti tényállás tartalmazza az alapbűncselekmény tényállási elemeinek, illetve a terhelt ehhez kapcsolódó bűnsegédi felelősségének megállapítását megalapozó tényeket (BH 2021.96.I.).

[85] A Kúria a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapján azt állapította meg, hogy a tettesi és a részesi magatartás fentiekben kifejtett követelményeinek megfelelően és ebből következően törvényesen állapították meg az alapügyben eljáró bíróságok a II. rendű és a III. rendű terhelt bűnösségét és a terheltek tekintetében az elkövetői alakzatot.

[86] 5. Nem alapos a XVI. rendű terhelt védőjének azon hivatkozása sem, mely szerint Terhelt3 XVI. rendű terhelt tekintetében a jogerős ítélet tényállása alapján sem állapítható meg az ugyanolyan, vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekedtek.

[87] Az üzletszerűség megállapításának két együttes feltétele van: a tárgyi oldalon az ugyanolyan, vagy hasonló bűncselekmények elkövetése, az alanyi oldalon pedig ennek révén rendszeres haszonszerzésre törekvés.

[88] A Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés d) pont szerinti bűncselekmény törvényi egység. A következetes bírói gyakorlat szerint az üzletszerűség megállapításának nem akadályozza az, hogy a bűncselekmény törvényi tényállásán belül értékelésre kerülő különböző elkövetési magatartások részselekményük mivoltából következően törvényi egységet alkotnak.

[89] Az üzletszerűség megállapítása során alanyi feltételként annak van jelentősége, hogy a bűncselekményből származó (bármekkora) haszon saját célú elérésére törekvésnek egyben át kell fognia az ugyanolyan (vagy hasonló) jellegű bűncselekmény e célból történő ismételt (illetve ismétlődő) elkövetésére vonatkozó akaratelhatározást is. Ezen szándék megállapítására következtetési alapot adhat a bűncselekményből származó haszon. Ha a haszon reményében (egyébként hasznot is realizálva) az ugyanolyan bűncselekmény ismétlődő elkövetése bekövetkezett, akkor e körülményből már következik, hogy a magatartás szándéka az üzletszerű elkövetést is átfogta (Bfv.III.246/2023/12.). Ugyanakkor az üzletszerű minősítés megállapítása nem jelenti egyben szükségszerűen a rendszeres haszonszerzés bekövetkeztét. Ennek eredményként történő bekövetkezését a törvény már nem kívánja meg.

[90] Helytállóan mutatott rá a Legfőbb Ügyészség átiratában, hogy a védelem által hivatkozott BH 2010.238. számú eseti döntés jelen ügytől teljesen eltérő tényállásra vonatkozik. A hivatkozott Bfv.III.905/2009/6. számú határozatában a Legfelsőbb Bíróság kifejtette, különös gonddal vizsgálendő a jövedelemszerzésre való törekvés rendszeressége, mivel az üzletszerűség megállapítására rendszerint bűncselekmények sorozatos, ismétlődő elkövetése esetén kerülhet sor. A Legfelsőbb Bíróság azért nem látta az üzletszerűséget megállapíthatónak, mert a terheltek a IV. rendű terhelt közreműködésével mindösszesen három áruvásárlási hitelkártyát igényeltek rövid időn belül, három nap alatt, amely kizárólag áru vásárlására lett volna igénybe vehető és kizárólag szerződésben meghatározott limitált összeg erejéig.

[91] A XVI. rendű terhelt védője hivatkozik azon tényre, hogy a XVI. rendű terhelt 2015. augusztus 29. napján jelezte a II. rendű terheltnek, hogy külföldre távozik másnap. A jogerős ítélet 20. tényállása rögzíti, hogy a XVI. rendű terhelt maga helyett két új szállítót ajánlott a II. rendű terheltnek, illetve {az ítélet [367] bekezdése szerint} a II. rendű terhelt biztosította a XVI. rendű terheltet, hogy távollétében is meg fogja kapni a részét, amit a XVI. rendű terhelt elhárított. Ebből az következik, hogy a XVI. rendű terhelt a két új szállító ajánlását megelőzően ismeretlen összegű haszon által vezérelten nyújtott segítséget a migránsoknak az államhatár átlépéséhez, a külföldre utazás szakította ezt meg.

[92] A jogerős ítélet {Szegedi Járásbíróság 11.B.761/2017/377. számú ítélet [55] bekezdése} a terheltek tudattartalmát rögzíti a tényállásban: „a szervezői-vezetői feladatokat ellátó terhelt6 I. rendű vádlott, terhelt5 II. rendű vádlott, terhelt7 III. rendű vádlott, terhelt8

IV. rendű vádlott, Terhelt1 IX. rendű vádlott, Terhelt2 X. rendű vádlott, Terhelt3 XVI. rendű vádlott és Terhelt4 XVII. rendű vádlott az általuk a bűncselekmény megvalósításába bevont további vádlott-társaknak sikeres közreműködésük esetére különböző vagyoni hasznot ígértek. Társaikat az általuk a bűncselekmény elkövetése folytán szerzett pénzből fizették ki.” A jogerős ítélet tényállása az egyes tényállási pontokat követően tartalmazza, hogy a bűncselekmények elkövetése során a migránsoktól szerzett pénzből ismeretlen összegű anyagi haszonra tettek szert {például Szegedi Járásbíróság 11.B.761/2017/377. számú ítélet [61-63] bekezdéseinek utolsó mondatai}, illetve 7. tényállás szerinti bűncselekmény során a X. rendű terhelt 3000 eurót kapott a 15 migránstól, melyből a XI. rendű terhelt 30.000 forintot kapott, a fennmaradó összeg volt azon rendszeres haszon eseti része, melynek elérése szándékával a bűncselekményt elkövették.

[93] 6. A II. rendű terhelt védője a felülvizsgálati indítványában hivatkozott arra is, hogy az alapügyben eljáró bíróságok törvénysértően minősítették az eljárás tárgyát képező cselekmények közül a 18., 20., 21., 23., 25., 27., és 30. tényállási pontokban írt cselekményeket a Btk. 353. § szerinti embercsempészség bűntettének, azok helyesen jogellenes tartózkodás elősegítése [Btk. 354. § (1) bekezdése] megállapítására szolgálhatnak alapul. A Btk. 354. § (1) bekezdése értelmében aki a) az Európai Unió tagállamának, b) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam vagy c) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam állampolgárával azonos jogállású állampolgár államának területén történő jogellenes tartózkodáshoz vagyoni haszonszerzés végett segítséget nyújt olyan személy részére, aki ezen államok egyikének sem állampolgára, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (2) bekezdés szerint, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki vagyoni haszonszerzés végett külföldi személy magyarországi tartózkodásához nyújt segítséget.

[94] A felülvizsgálati indítvány szerint a 18., 20., 21., 23., 25., 27., és 30. tényállások csupán az országon belül történő szállításokat foglalják magukban, nem pedig a migráns személyek országba történő belépését, vagy onnan való távozását segítették elő a terhelték.

[95] A Kúria következetes gyakorlata szerint a tényálláshoz tartoznak mindazon tények, amelyek az ítéletben megállapításra kerültek, függetlenül attól, hogy esetleges ítéletszerkesztési hiba folytán nem az ítélet történeti tényállási részében kerültek leírásra, hanem az indoklás más részében, így a bizonyítékok értékelése, vagy a jogi indoklás körében (BH 2016.163.III., BH 2006.392.).

[96] A jogerős ítélet ilyen szerkesztési hibában nem szenved, a tényállás bevezető részében rögzítette általános jelleggel, hogy a terhelték a VIII. rendű terhelt kivételével háromnál több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő embercsempészséssel foglalkozó bünszervezet működéséhez segítséget nyújtva, rendszeres vagyoni haszonszerzési célzattal, társaik tevékenységéről tudva, velük szándékegységben, előre meghatározott feladatmegosztás alapján migráns személyek Szerbiából Magyarországra való átjuttatásához, valamint ezen személyeknek az Európai Unió területére szállításához így több országon átnyúló bünszervezet tevékenységéhez kapcsolódtak. Az ismeretlen kilétű szerbiai szervezők voltak felelősek a migránsok szerbiai utaztatásáért, pihentetéséért, a szerb-magyar határon történő átjuttatásukért és a tovább szállításuk megszervezéséért. A migránsokat a szerb-magyar zöldhatáron átvezették, majd Magyarország területén a migránsok átadásra kerültek terhelt5 II. rendű, illetve terhelt7 III. rendű terheltnek, akik megszervezték a migránsok tovább szállítását. Belföldön történő szállításért általában 150-250 eurót kértek fejenként, a külföldre történő szállításért pedig 400 eurót.

[97] Helytállóan hivatkozott átiratában a Legfőbb Ügyészség a BH 2015.216. szám alatt közzétett eseti döntésre, melyben a Kúria kimondta, a tényállás az ítélet egészében és

tartalmilag vizsgálendő. Ezért a történeti tényállás bevezető részében írtak valamennyi tényállási pont vonatkozásában figyelembe jönnek és részei az indokolásban írt, de tartalmilag tényeket rögzítő részek is.

[98] A jogerős ítéletben megállapított és így a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felülvizsgálati indítványban megjelölt tényállások esetében az elkövetési magatartás a nemzetközi bűnszervezethez kapcsolódóan olyan migráns személyek szállítása Magyarország területén, akik a bűnszervezet koordinálásával jutnak át a szerb-magyar zöldhatáron annak érdekében, hogy az Európai Unió mélyiségi területére továbbjussanak. Amennyiben a tényállás valóban csupán azt tartalmazná, hogy a terheltek csakis Magyarország területén tartózkodáshoz nyújtottak segítséget a migráns személyeknek vagyoni haszonszerzés végett, a cselekményük jogellenes tartózkodás elősegítése vétségének minősülne. A felülvizsgálati indítvány e tekintetben tehát a jogerős ítéletben rögzített tényállással ellentétes tényeket állít, ezért kizárt.

[99] **IV. A határozat elvi tartalma**

A bűnszervezet nem a bűncselekmény minősítése körébe tartozik, hanem többes elkövetési forma, ezért ennek téves megállapítása kizárólag a Btk. más szabályának a megsértéseként értékelendő abban az esetben, ha törvénysértő büntetés került kiszabására, azaz a kiszabott büntetés a tételkeret felső határát meghaladja.

Az indokolási kötelezettség megsértése 2018. július 1. napját követően felülvizsgálati okot nem képező eljárási szabálysértés. Az üzletszerűség megállapításának két együttes feltétele van: a tárgyi oldalon az ugyanolyan, vagy hasonló bűncselekmények elkövetése, az alanyi oldalon pedig ennek révén rendszeres haszonszerzésre törekvés.

Az üzletszerű minősítés megállapításához nem szükséges a rendszeres haszonszerzés bekövetkezése, elegendő, ha az alanyi oldalon megjelenik.

Jogellenes tartózkodás elősegítése helyett az embercsempészség állapítandó meg, ha a terheltek a külföldi személyek országba belépését, illetve kilépését segítik vagyoni haszonszerzés végett.

[100] V. A kifejtettekre figyelemmel a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen – a Be. 662. § (1) bekezdésének megfelelően – 5 tagú tanácsban eljárva hatályában fenntartotta.

[101] A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[102] Az ugyanazon jogosult általi ismételt indítvány előterjesztésének tilalma, illetve az azonos tartalmú indítvány ismételt előterjesztésének tilalma a Be. 652. § (6) és (7) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdése alapján az ilyen indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2026. március 24.

Dr. Domonyai Alexa s.k. a tanács elnöke, Dr. Gunyecz Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Gimesi Ágnes s.k. bíró, Dr. Schmidt Péter s.k. bíró, Dr. Tuba István Krisztián s.k. bíró